

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.XXIII. Sancti Patris Benedicti. M.C.XLIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

illud rapere, illud fugis, & indies renascentis penitentia sumptibus consequi. Neque vero minor erat, Observantia sacrae, quam ipsius penitentiae fitis: *Hac enim, aiebat, Corpus, ista animum cruciat ac domat. Fluidum DEO, enecto corpore audax & rebellis mens. Moriatur corpus, quia caro est, & morti innata corruptione obnoxium: sed moriatur etiam animus, immortalis licet, ijs omnibus, quae eius immortalitati obsunt, seviet semper pervicax affectuum turba, nisi sacrae Obedientiae & Observantiae loris innexa compescatur.* Sed pro nunc satis de Amazone ista sanctissima, caetera suo loco.

Successu felicissimo, multa Fidelium consolatione, & uberrimi spe fructus, immortalis Ordinis atque nostrorum omnium gloria, egregie propagatur, atque Apostolici conatus successu dignissimo Congregatio nostra, de Propaganda, licet etiam sanguinis & vitae impensis & expensis, Fide Romana Catholica, institutis hoc ipso anno Provincialibus, sive diversarum in Anglia, Provinciarum superioribus; consimili, etsi subsequo Apostolorum in totius orbis, hic in certae Nationis divisione, sanctissimo tamen, & pulcherrimo exemplo. Ejus Commissionis copiam, proposuit in Appendicis parte I. P. F. Clemens Reinerus noster, eo ipso tempore Congregationis ejusdem Secretarius. *Vid. Apost. Bened. ejusd.*

Unde perpetuo colligas, quam nostris cordi & curae semper fuerit suscepta semel in Magno Gregorio & Collegis atque discipulis, cura Apostolatus primi, quamque perditissimis, etiam temporibus, suae etiam Vitae negligentes essent, dummodo proximorum saluti prodesse, atque pro Ecclesia laborare possent. Laudatissimo promovendae disciplinae Monasticae Zelo, laborat in Germania Inferiori Reverendissimus Dominus Henricus Buzegnius ex Monacho & Priore S. Dionysij in Hannonia, pro eximia Vitae laude Gerardimontensium Abbas postulatus, inde ad suum Professionis locum repetitus & Abbas consecratus, Praesul Reformationis, ut Monasterij habent monumenta, & sanctioris Vitae studiosissimus. Hic cum probè percepisset, quantum ad omnem perfectionem pondus & momentum statuta ad amulium observata Casinensis Congregatio-

nis conferrent, omni studio pro ijs promovendis laboravit. Multa initio adversa & contradictiones perpeffus. Verum licentiam & impunitate excessuum Monasteriorum perniciosissimam pestem expertus, constanterque dum posset obnixus, summisque difficultatibus superatis, verè gloriosus, hoc anno sine beato quievit. *Ex monumentis ejusdem Cenobij.*

Extinguitur eodem alterum Germaniae Inferioris sydus Petrus de Loyers, Abbas S. Martini Tornacensis, Praesul & eruditione celebris, & omni integritate, tantique à Principibus & omni Ordine hominum factus, ut siquidem praematura mors ipsum non ad praemia aeternitatis vocasset, fuisset ad dignitatem Episcopalem promotus. *Ex Monast. Monim.*

In Hispanijs ex sacra familia Cisterciensi efflorescit P. F. Benedictus de Alarcon Abbas Morerolae, vir eruditione non minus, quam summam vitae integritate celebris, relictis etiam praestantis ingenij monumentis optimè meritis. Quae inter *Theatrum Virtutum*, opus magnae considerationis in plures distinctum Tomos posteritati reliquit. *Ex Phœnice Revivisc. P. F. Chrysof. Henric. &c. alijs.*

In Burgundia Majore Archisterio Cluniacensi, innumerorum Ordinis Sanctorum Promptuario eligitur hoc anno ex Magno ejusdem loci Priore Reverendissimus Dominus Jacobus de Venny d' Arbous, sanctissima memoriae Margaritae nostrae Vallis Gratiae Abbatissae, ut nonnulli volunt, patruus, certè Cognatus felicissimus; què quantopere excitavit neptis sanctissimae vita planè prodigiosa, & toto Galliarum Regno decantata, Regibus perspectissima, facile quivis ominari poterit. *Ex Claud. Rob. & monim. Cluniac.*

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. XXIII.
Sancti Patris Benedicti. M. C. XLIII.

ETIAM sacra nostra Coelestina familia, coelestium Empyrei coeli syderum, sydus aemulum coelis hoc anno transmittit, sanctae memoriae Joannem Baptistam de Guardia Grelle, in Dioecesi Theatensi in Samnio editum, virum rara Vitae sanctitate conspicuum. Hic orationis & Contemplationis studio sublimis, in praecipiti hac

E c

facu-

Beato sine equisite.

Petrus de Loyers Abbas Tornac.

Benedictus de Alarcon.

ven. Jacobus d' Arbous Abb. Cluniacensis.

Joan. Baptistam de Guardia Grelle.

Congregatio Anglica de Propaganda fide augetur.

Laudatissimum propositum.

Henricus Buzegnius.

saeculorum aetate, sibi constans semper sacri propositi tenacissimus, terrena omnia flocci faciens, magnus omnino sacro vitae profectu, sancto exemplo & suis plurimum & exteris profuit, inter alia dona, Prophetiae etiam Spiritu à Numine illustratus. Cujus mortem in Conspectu Domini Gloriosam & pretiosam, nonnullae Visiones, & sacrum corpus post triginta tres annos, inter alia cadavera tabo consumpta penitus incorruptum, uti quibusdam in somnis praedixerat, reperiuntur fuit. Inde translatum, & honorifico loco repositum, usque hodie magnam habet venerationem. *Ex communicat. Patrum Caesl. &c.*

Visiones & incorruptio.

Ven. Desiderius à Curia.

Patris Congr. S. Mauri.

Magna generose aggreditur.

Iterum Gallia, plausum Triumphantis in caelo Ecclesiae, Admirabili sanctitate Viri transitu mirifice auget. Fuit is Reverendissimus sanctae memoriae Desiderius à Curia Ordinis Sanctissimi Patris & Patriarchae nostri BENE-DICTI. Congregationum Sanctorum Vitoni & Hydulphi per Burgundiam & Lotharingiam, nec non Sancti Mauri per Franciam Patris & Institutor zelantissimus, qui singulare & lucidissimum nostrae aetatis sydus amplissimum Galliarum Regnum, imo Ordinem Benedictinum universum novi fervoris exemplo mirifice accendit, & defluentem longo saeculorum decursu disciplinam Monachicam, uberissimo cum fructu longè lateque restauravit. Is natus est, Christi anno 1551. in pago Monreville, ex antiqua & Nobili familia; annumque agens decimum octavum, in numerum filiorum Sancti Patris nostri BENE-DICTI adscriptus in Caenobio S. Vitoni Virdunensi, aegre quidem primum auunculi tamen sui Locum-tenentis Generalis ope ea in urbe admittitur, magnis se statim Virtutibus universis commendans, quibus deinceps Regnum & Ordinem universum haud leviter demeruit. Et quamvis non adeo eruditione praecelleret, arduo tamen labore magna aggressus, Numinis confusus adjutorio, tanta confidentia sua, favente in primis sanctis conatibus Numine, mira effecit, & quae vix quisquam sperare ne dum tentare ausus esset, felicissime impetravit: Philosophica & Theologica studia, magna cum Magistrorum, tum etiam consodalium laude absolvit. Tum

Romam Caenobij causa missus, apud Reverendos Patres Minimios, Philosophiae Professore egit; reversusque ad Caenobium in id maxime incubuit, ut sacratissima Regulae, accuratissima observatio introduceretur. Ob quod ipsum gravissimas passus persecutiones, cum nihil proficeret, ad eremum quandam detrusus est. Minimorum postea habitum suscepit, sed alio vocantis impulsu Numinis, annum probationis suae non complevit, reversusque ad Ordinem, paucis post diebus, praeter omnem Fratrum intentionem Prior creatus, multumque reluctans ab Episcopo & directoribus peccati mortalis culpam, nisi pareret, interminantibus, praesse coactus est. Mox Reformationem magno animo aggressus, etsi non pauci viri cum Religiosissimi tum prudentissimi obiterentur, effecit tamen cooperante Numinis Gratia, ut quod coeperat, stupentibus universis, tota Gallia propagaretur, & plurimi paulo post eximia sanctitatis opinione efflorescerent. Quos inter Desiderius noster, velut Sol inter Astra, mirabili fulgore exsplendescibat; verè Vir Desideriorum sanctorum, cujus animae desiderium, ut & pauperum suorum, libenter exaudiens Dominus, superabundanter tribuit ei & explevit, & voluntate labiorum ejus, tam devotè pro reformatione Ordinis ipsum sollicitantis, non fraudavit eum, praevenitque verè eum in Benedictionibus Dulcedinis, postquam ille adeo generosè & constanter, tot sibi adversantium injurias & contumelias tollerasset. Fuit hic solatium singulare sanctissimae Abbatis nostrae Dominae Mariae de Bellovillare, Sancti Aniani Comitissae, utpote quem ipsa sciret, verba scriptoris vitae tantae Antistitis, regendorum animorum juxta sacram Regulam, scientia calvus infusa excellere, quam & obsequentissimam in omnibus discipulam & filiam spirituales habuit, ipsius & huic, & toti amplissima à se instituta reformationi, verè disciplinae norma, Regulae praxis, exemplar sanctitatis. Obijit vir verè illustrissimus, hoc praesenti anno 1623. decimo octavo calendis Decembris, inter celebriorum totius provinciae Superiorum manus, obsequia & lachrymas, quo ipso die, hora circiter meridiana, splendidi-

Professorem agi.

Prior creatur.

Velut Sol inter Astra.

Antistitis Mariae de Bellovillare.

Sanctè moritur.

fidissima de cœlo fax plerisque intuentibus, contra Ecclesiam S. Vitonis apparuit, faciesque viri lectissimi, ita fulgida visa est, ut effigies & imago vera Gloria immortalis, qua tum anima ejus potiebatur, videretur; accersitque qui depingerent, mirarentur, & simul angerentur, colore sapius mutato, formosiore semper, vultum fieri, & splendidiorem, &c. *Ex vita ejusdem impressa, sed & alij Ms.*

Jpso anno pestilenti lue Gallias, & inprimis Lutetiam Parisiorum vehementissimè flagellante, ita ut fores Cœnobij egredi ad cœmendum necessaria periculosum esset, neque vero quidquam edulij pro Monialibus superesset, soror Margarita à S. Francisca prius accepta benedictione à sancta Abbatisa Vallis Gratia in Suburbio Parisiensi S. Jacobi, ivit in hortum, herbas lectura: confisa, DEUM necessitati ancillarum suarum provisorum, & genibus flexis, DEUM enixè deprecata est, ut meritis Beatæ suæ famulæ Margaritæ de Arbous præsentis necessitati subveniat, & statim vidit ante se ingentem ovorum acervum, quo sanctimonialia sustentata fuerunt. Sorori vero tantum miranti miraculum, & narranti pia mater asseruit: Si Regulam servemus, Deique providentiæ confidamus, prius Angelos ad nos alendum mittet, quam sinat suas famulas inopia escarum premi. Alias in eodem Monasterio, cum vix sufficeret triticum ad sex hebdomades, præcepit Beata Abbatisa sorori Conventiæ Mariæ Aubry dictæ à S. Francisco, ut quotidie ante triticum recitaret salutationem Angelicam: cui statim illa paruit addens, ut intercessione B. M. V. & meritis Beatæ ipsius Abbatisæ, Deus singulari sua bonitate triticum augere dignaretur. Jta factum: nam satis tritici inventum est ad alendas moniales sex mensium spatio, manu illa quæ paucos illos panes Evangelicos, fructus quoque modicos & benedicente & multiplicante.

Tanta autem sub hoc ipsum tempus Margaritæ nostræ ob sanctimonialiam vitæ fama, non solum Galliam universam, sed & exterarum nationes pervagata est, quæ plurimas undecunque ad contuendum hoc Virginis miraculum, Christi ancillas invitavit non so-

lum, sed concitavit. Eas inter Domina Catharina Lotharingia Ducissa, Montis Romarici Abbatisa, tantæ sanctitatis opinione percussa sancti Spiritus impulsu Parisios venit, & sex circiter menses in Cœnobio Vallis Gratia mansit, ubi tanquam altera Regina Saba Sapientiam Salomonis in Beata illa Abbatisa admirata est. Cujus consilio paulatim cœpit afuescere abstinentiæ à Regula præscriptæ, præter opinionem medicorum, eo quod esset debili admodum corpore. Eadem serenissima Heroïna, ad vilia quæque propter Christum, singulari humilitate se demittebat; beatæ nostræ Abbatisæ obtemperabat in omnibus non sine maxima illius verecundia, quam puderet tam alti & illustri sanguinis Abbatisam sibi subijci; etsi tanta illam humilitate non prohiberet, ne fortè illius apud DEUM meritum minueretur. Serenissimi similiter Sanguinis Domina Ducissa de Elbeuf Coadjatrix Cœnobij Nostræ Dominae Sueffionensis, venit ad Cœnobium Vallis Gratia, ut illius suavissimo colloquio frueretur, simulque ritum vivendi juxta Regulam S. P. N. BENEDICTI edocereretur. Ipsa etiam Christianissima Regina Anna eam sæpe sapius invisebat, & vix ab ejus latere divelli poterat. *Ex Vita.*

Rursus illustrissima Ordinis Stella è sanctissima Fuliensium nostrorum Congregatione, inter perennes sydereas mansiones hoc anno locum accipit, Beatæ memoriæ Guillelmus à sancto Alexio ingentium meritorum Vir. Hic enim primus omnium viri sanctissimi, novique Instituti ad amussim Regulæ S. P. N. BENEDICTI parentis & Conditoris Joannis de la Barriere socius & adjutor strenuus, inter præcipua Ordinis Reformatorem columna recensendus, sancta æmulatione in omni sacro rigore & fervore cum eodem Magistro suo pie concertavit. Proinde in omni observantia, Regulari, primus omnium à Joanne ipso extitit, huic specialissimè dilectus. Et quamvis summi Pontifices deinceps rigorem illum nimium, in quantum Regulæ S. P. N. BENEDICTI leges excederet, purè ad S. P. N. dictata redigerent, priorem tamen ille austeritatem, de licentia illorum, cum mira simplicitate, humi-

E c 2

litare

Bulgeida
ejusdem
facies.

Insigne
miraculum
B. Marg.
& Arbous.

Latissime
ejus fama
sanctitatis
diffunditur.

Ducissa de
Elbeuf in-
visit B.
Margarit-
tam.

Item Re-
gina Gal-
lia.

B. Guillel-
mus à S.
Alexio.

Dispensa-
tionem re-
cusat.

litate & devotione retinuit, suoque exemplo alios quoque plurimos eodem persuasit. Idem totas plerumque noctes in amplexu Crucis cum lachrymis & gemitu transegit; & saepe gelu rigens, à Fratribus ex Ecclesia in infirmitorium asportatus fuit; juratissimus sui corporis hostis. Animam sanctam magna cum jucunditate, inter ultimi Sacramenti Unctionem exhalavit die 71. Januarij, anno aetatis suae 77. cum annos 46. tanto in vita quasi perpetuo equaleo & Martyrio sanctissime traduxisset. *Philippus Malabryla, & Catal. Fulienf.*

Mors jucunda.

V. Adrianus Cancellier Abb. Dunens.

De Exulibus ob fidem Rom. meritis.

Mors vere illustrissima.

Inter alia Ordinis praeclarissima ornamenta effulget, & suum hoc ipso anno decus Coelis infert Reverendissimus Dominus Adrianus Cancellier Abbas Sacri Dunensis in Belgio Cænobij sacrae Cisterciensis Reformationis promotor singularis, insignibus meritis gloriosus. Quae inter non minimum illud, quod mira munificentia, & liberalitate sumptus, & necessaria suppeditavit, ad aedificia & sustentationem plurium in Inferiori Germania Cænobiorum & Collegiorum, in quibus alij DEUM jugi laude celebrant, alij proximorum utilitati & juventutis instructioni vacant, fructu omni eorundem, merito, magnam partem, ad Adrianum nostrum, & plures ejusmodi tam Cluniacensis quam Cisterciensis Reformationis Abbates, de Exulibus praecipue Anglis, optime meritis, redundante. Quorum proximè defunctorum & aliquot superstium laudibus parcendum, duximus; tum quod illorum etiam sine nobis vigeat apud grati animi clientes memoria; tum quod viventium, etsi laudabili, erubescencia tamen, verecundae parcamus. Obijt Adrianus ipso Resurgentis Christi Domini festivissimo die; vir omni Virtutis perfectione absolutissimus, juratus corporis sui hostis, verus Pauperum Pater. Cujus dum felix anima corporis solvenda, ergastulo, cum morte luctarent, caelesti lumine locus in quo decumbebat illustratus, illuminatissimo Praesuli, illustre testimonium, praebuit eximiae sanctitatis. *Ex monim. Dunensibus.*

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. XXIV.

Sancti Patris Benedicti. M. C. XXXIV.

Nostrorum Veteri, saepe etiam, novissimis notata & observata.

saeculis, consuetudine, jactatae rubentissimis in Gallia fluctibus innocentiae RR. PP. Societatis Jesu, è Reformatis nostri Ordinis Patribus, fidelissime patrocinantur non pauci, eorumque non causam solum aperte fovent, sed & recto recipiunt, alimentis nutritunt, & quibuscunque modis promonent, & commendant. Nemo tamen majore sollicitudine & charitate, quam Reverendissima & Illustrissima Abbatissa Vallis Gratiae, cujus revera, plurquam materna erga eosdem Patres pietas fuit, quorum calamitatibus tantopere condoluit, ut easdem acerbissimis non solum desereret lachrymis, sed plagis crudelibus in semet sapiens, sese pro ipsdem victimam Numini consecraret, ferventissimisque precibus, dies noctesque commendaret; cujus orationes plurimum apud DEUM potuisse, nemini dubium esse debet, adeoque plus forte ceteris omnibus, pro Patribus illis apud Divinam Bonitatem obtinuisse. *Ex Vita ejusdem.*

Uti vero amore proximorum ferventissima erat, & omnium vel maxime Religiosorum Reformationem toto corde cupiebat, ita multo magis DEI amore tota ardebat, & quasi conflagrando totam se in sponso suo perdebat & quasi evanescebat; in oratione quam maxime inardescens, ita ut sagitta Divini Amoris sauciatur cor ejus vehementer palpitarer, quod inde etiam in vestium motu facile percipiebatur. Et quidem verè illud usurpare poterat: *Fulcite me floribus, stipate me malis: quia amore langueo.* Amore siquidem unionis tacta, res creatas in solo Deo amabat, & hujus beneficio amoris à seipsa, & à mundo, & ab omni re extra DEUM segregabatur. Maxime autem DEO per sacram, Eucharistiam uniebatur: tandemque accidit, ut die, quo hoc Angelico pane orbaretur, debilis corpore & mente evaderet: ac proinde ei concessum est ferme quotidie de hac sacra mensa refici. De qua etiam sentiebat in se amorem DEI inebriantem cujus vim in mente, quasi aliud agens vix poterat reprimere, ita ut quidam motus ac voces, Divini Amoris ipsi non cogitanti exciderent, affectus, quo intus in DEUM ferebatur, indices: adeo torrente Divinae Voluptatis erat inebriata. Non

Patrum Societatis pie à nostra consulari Ordini.

B. Marg. vita pro eadem Societ. preces & lacrima.

Ignita ejusdem charitate.

Fervor Amoris Divini.

Amor inebrians.

caruit